

5 Μαρτίου 2014

Πατερικές συμβουλές για την πνευματική ζωή από τον Γέροντα Χαράλαμπο Διονυσιάτη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Από το βιβλίο του μοναχού Ιωσήφ, «Ιερομόναχος Χαράλαμπος Διονυσιάτης», ο Διδάσκαλος της Νοεράς Προσευχής.

Ο αείμνηστος Γέροντας, ορισμένα πράγματα τα θεωρούσεν απαραίτητα, ως προϋπόθεσιν προόδου του μοναχού.

Το πρώτον είναι η υποκαή και το δεύτερον η ακριβής επιτέλεσις των πνευματικών καθηκόντων, δηλαδή: ο ενδιατάκτος κανόνας στο κελλί, η κατ' ίδιαν προσευχή και η συστηματική συμμετοχή στις κοινές ακολουθίες.

Επειδή όμως κατά παρεξήγησιν, πολλοί νομίζουν ότι οι πνευματικοί αγώνες αφορούν μόνον τους μοναχούς, ο μακαριστός Γέροντας ετόνιζε πάντοτε κατηγορηματικά, ότι αυτά ισχύουν για όλους τους αγωνιζομένους χριστιανούς, ασφαλώς κατά το μέτρον των δυνάμεών τους.

Μάλιστα ως προς τους κληρικούς ήταν αυστηρός, σε βαθμό να αρνείται να εξομολογή ιερωμένους που δεν εκτελούσαν καθημερινώς τις ενδιάτακτες ακολουθίες, έστω κι αν δεν υπήρχεν εκκλησίασμα στον ναό. Ο ιερέας, έλεγε, καιροφυλακτεί με την προσευχή για το ποίμνιο, όπως ο τσοπάνος. Σε όσους δεν ήταν εφικτό να πηγαινοέρχονται στο ναό, τους συνιστούσε, τις καθημερινές να διαβάζουν στο σπίτι τους την σειράν των ακολουθιών του εικοσιτετραώρου, αλλά και να λειτουργούν κι ενδιάμεσα, εκτός από Κυριακήν, όσο είναι δυνατόν.

Μπορώ να πω ότι, υπάρχουν ακόμα και στον κόσμο ιερομόναχοι, πνευματικά του τέκνα, οι οποίοι κατά μίμησιν του διδασκάλου τους, λειτουργούν καθημερινώς, όλον τον χρόνον.

Για όσους όμως εμυήθησαν στην εργασία της νοεράς προσευχής, τους συνιστούσε...

ν αντικαθιστούν μέρος η και όλην την ακολουθία με κομβοσχοίνι, επαναλαμβάνοντας συνεχώς το γλυκίστατον όνομα του Ιησού Χριστού. Δεν είναι λίγα από τα πνευματικά τέκνα του, που διέπρεψαν στην ευλογημένην εργασία της νοεράς προσευχής, εντός αλλά και εκτός Αγ. Όρους.

Μάλιστα για να μη νομίση κανείς αμελής, ότι αυτά τα πράγματα δεν γίνονται σήμερα και μάλιστα στον κόσμο, τονίζω ότι γνωρίζω συγκεκριμένα πρόσωπα, τα οποία με την διδασκαλία του Γέροντα κατόρθωσαν να προσεύχονται καθημερινώς, «όρθρου βαθέος» επί τρεις-τέσσερεις ώρες, εκτός της βραδυνης και όποιας άλλης προσευχής. Γνωρίζω ακόμη αδελφούς, οι οποίοι με την ευχήν και διδαχήν του Γέροντα, συνήθισαν να επαναλαμβάνουν την ημέραν αδιαλείπτως την ευχήν, είτε νοερώς είτε ψιθυριστά με την γλώσσαν.

Υπάρχουν ολόκληρες οικογένειες οι οποίες, τουλάχιστον δύο φορές την ημέρα επιτελούν στο σπίτι τους κοινή λατρεία και απαραίτητα το απόδειπνον και τους χαιρετισμούς.

Γνωρίζω πολλούς, που κατόρθωσαν να επιβληθούν στα παιδιά τους, ούτως ώστε να πετάξουν την τηλεόραση από το σπίτι, ως εμπόδιο στην πνευματική πρόοδο. Σχετικά με την διάβρωση και φθορά της τηλεόρασης μας έλεγεν ένας αδελφός τα εξής:

«Δεν φθάνει που με την τηλεόραση διαστρέφουν τα παιδιά μας με ακατάλληλα θεάματα, επί πλέον όμως διαλυσαν την συνοχήν και την ζεστασιάν της οικογένειας. Έρχομαι με τόση λαχτάρα από την δουλειάν για να χαρώ επί τέλους λίγο με την οικογένειά μου. Κοιτάζεις· τι να δης! ο ένας στο ένα κανάλι βλέπει μίκυ-μάους, ο άλλος ποδόσφαιρο και άλλοτε παρουσιάζουν κάθε είδους αισχρόν. Μολύνουν και μικρούς και μεγάλους. Σκέφτηκα ότι η μόνη λύσις είναι να κλείσω την τηλεόραση. Όμως φοβάμαι τώρα τα παιδιά. Αν αντιδράσουν, μπορεί να χουμε και χειρότερα. Αν βγουν από το σπίτι και χάσω τον έλεγχο, τότε μη χειρότερα. Μπλέκουν με ναρκωτικά, ασωτίες κλπ. Καταστρέφονται τελείως. Ο Θεός να βάλη το χέρι του»

Πηγή: orthodoxia-ellhnismos.gr